

UDKAST

Forslag

til

Lov om fælles digital infrastruktur for elektronisk dataudveksling ved samhandel og rapportering m.v.

Kapitel 1

Anvendelsesområde og definitioner

§ 1. Denne lov finder anvendelse på organer inden for den offentlige forvaltning samt andre juridiske enheder, der anvender eller formidler adgang til den fælles digitale infrastruktur.

§ 2. I denne lov forstås ved:

- 1) Fælles digital infrastruktur: Digital infrastruktur for elektronisk udveksling af standardiserede, strukturerede og maskinlæsbare data i åbne, standardiserede formater, herunder elektroniske dokumenter, og som skal forstås i overensstemmelse med regler udstedt i medfør af § 3.
- 2) Virksomhed: En privatretlig juridisk enhed, der er registreret i Det Centrale Virksomhedsregister (CVR), og som ikke er et organ inden for den offentlige forvaltning.
- 3) Organer inden for den offentlige forvaltning: Statslige myndigheder og statsfinansierede selvejende institutioner, der er omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1 og 2, i bekendtgørelse om statens regnskabsvæsen mv., kommuner og regioner, kommunale og regionale organisationer og selskaber mv., som er oprettet i henhold til lov om kommunernes styrelse, samt institutioner hvor statslige, regionale eller kommunale tilskud til drift udgør halvdelen

UDKAST

eller mere og forventes vedvarende at dække halvdelen eller mere af institutionens ordinære driftsudgifter.

- 4) Serviceleverandør: System- eller it-serviceleverandør, samt disses underleverandører, til omfattede virksomheder og organer inden for den offentlige forvaltning, som forestår udvekslingen af data og elektroniske dokumenter i den fælles digitale infrastruktur.
- 5) Elektronisk dokument: Dokumenter, som er udstedt, sendt og modtaget i et struktureret elektronisk format, og som er muligt at behandle automatisk og elektronisk.
- 6) E-handel: Digitale indkøb, der foretages gennem anvendelse af de elektroniske dokumenter for kataloger og ordrer.
- 7) Standarder: Nationale, europæiske eller internationale standarder for udformning og transport af elektroniske dokumenter.

Kapitel 2

Fastsættelse og anvendelse af standarder, der indgår i den fælles digitale infrastruktur

§ 3. Erhvervsstyrelsen definerer, udpeger og fastsætter nærmere regler om hvilke standarder, der indgår i den fælles digitale infrastruktur, herunder om e-handel, e-fakturaer, lovpligtige indberetninger til offentlige myndigheder m.v.

Organer inden for den offentlige forvaltnings anvendelse af den fælles digitale infrastruktur

§ 4. Ved udveksling af elektroniske dokumenter og e-handel skal organer inden for den offentlige forvaltning anvende den fælles digitale infrastruktur, hvis den konkrete anvendelse understøttes af infrastrukturen.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler for organer inden for den offentlige forvaltnings anvendelse af den fælles digitale infrastruktur, herunder at de skal være tilsluttet infrastrukturen og skal kunne sende og modtage elektroniske dokumenter i den fælles digitale infrastruktur i overensstemmelse med fastsatte standarder.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen kan efter forhandling med berørte myndigheder fastsætte regler, der forpligter disse myndigheder til at anvende den fælles digitale infrastruktur til anden dataudveksling med virksomheder, herunder lovpligtige indberetninger.

Stk. 4. Forestår organer inden for den offentlige forvaltning selv udveksling af data og elektroniske dokumenter i den fælles digitale infrastruktur finder § 6 tilsvarende anvendelse for disse.

Virksomheders anvendelse af den fælles digitale infrastruktur

§ 5. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler for virksomheders anvendelse af den fælles digitale infrastruktur, herunder hvilke standarder, der skal benyttes, når de e-handler med organer inden for den offentlige forvaltning og udveksler finansielle data og andre former for elektronisk data med organer inden for den offentlige forvaltning i den fælles digitale infrastruktur.

Stk. 2. Forestår virksomheder selv udveksling af data og elektroniske dokumenter i den fælles digitale infrastruktur finder § 6 tilsvarende anvendelse for disse.

Serviceleverandørers anvendelse af den fælles digitale infrastruktur

§ 6. Serviceleverandører, der forestår udvekslingen af data og elektroniske dokumenter i den fælles digitale infrastruktur, er forpligtede til at implementere og anvende de standarder, der er defineret og udpeget af Erhvervsstyrelsen, jf. § 3.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler for serviceleverandørers anvendelse og implementering af den fælles digitale infrastruktur. Der kan herunder bl.a. fastsættes regler om, at serviceleverandører skal opbevare data forsvarligt, samt at serviceleverandører er forpligtede til vederlagsfrit at overdrage data til en anden serviceleverandør, såfremt en af loven omfattet virksomhed eller organ inden for den offentlige forvaltning ønsker at skifte serviceleverandør. Endvidere kan der fastsættes regler om, at serviceleverandører er forpligtede til at føre teknisk kontrol af udvekslingen af data og elektroniske dokumenter i den fælles digitale infrastruktur.

Kapitel 3

Kontrol-, klage- og straffebestemmelser

Kontrol

§ 7. Erhvervsstyrelsen fører tilsyn med overholdelsen af denne lov og regler udstedt i medfør heraf.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan på anmodning forlange, at der fremsendes fornøden dokumentation for, at styrelsen kan tage stilling til, om loven og regler fastsat i medfør af loven er overholdt.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen kan udstede påbud om at bringe forhold, der strider mod bestemmelser i denne lov eller mod regler fastsat i medfør heraf, i overensstemmelse med disse.

§ 8. Hvis der er begrundet formodning om, at der er sket eller vil ske misbrug af den fælles digitale infrastruktur, kan Erhvervsstyrelsen med øjeblikkelig virkning foretage de nødvendige og forholdsmæssige tekniske indgreb til skadesbegrænsning og forebyggelse af misbruget.

UDKAST

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan for at afværge skade, misbrug eller lignende herunder træffe afgørelse om i en nærmere fastsat periode at fratage en virksomhed, en serviceleverandør eller organ inden for den offentlige forvaltning, adgangen til brug af den fælles digitale infrastruktur.

Klageadgang

§ 9. Klage over Erhvervsstyrelsens afgørelser efter denne lov eller regler fastsat i medfør heraf kan alene påklages til højere administrativ myndighed for så vidt angår retlige spørgsmål.

Straf

§ 10. Medmindre strengere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der

- 1) overtræder § 4, stk. 1,
- 2) overtræder § 4, stk. 4, og § 5, stk. 2,
- 3) undlader at overholde sin forpligtelse efter § 6, stk. 1, til at implementere og anvende de standarder, der er defineret og udpeget af Erhvervsstyrelsen, jf. § 3, eller
- 4) underlader at fremsende fornøden dokumentation, som påkrævet efter § 7, stk. 2.

Stk. 2. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Stk. 3. I forskrifter, der udstedes i medfør af denne lov, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Kapitel 4 *Ikrafttræden*

§ 11. Loven træder i kraft den 1. januar 2024.

Kapitel 5 *Territorialbestemmelser*

§ 12. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget *Almindelige bemærkninger*

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
 - 2.1. Tilslutning og anvendelse
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 2.1.3. Den foreslåede ordning
3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Klimamæssige konsekvenser
7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

I 2005 var Danmark det første land i verden, der indførte obligatorisk elektronisk fakturering (e-fakturering) i det offentlige, hvilket betød at myndigheder blev forpligtede til at kunne modtage elektroniske fakturaer (e-fakturaer) fra deres leverandører. Tiltaget medførte store automatiseringsgevinster og besparelser i fakturahåndtering og bogføring for myndigheder, samt hurtigere betaling til virksomhederne. I 2007 blev Nemhandel lanceret som en fællesoffentlig infrastruktur, der alene anvendes til e-fakturering til det offentlige og kun i begrænset omfang digitale indkøb mellem myndigheder og virksomheder. Nemhandel har siden 2018 været integreret med den fælleseuropæiske infrastruktur, Peppol, der anvendes til grænsekrydsende handel. "Nemhandel" benyttes i lovforslagets tekst, når det eksisterende netværk omtales.

Med lovforslaget lægges der op til, at Nemhandel udvides til at blive en fælles digital infrastruktur, der ikke alene understøtter e-fakturering mellem myndigheder og virksomheder, men også i højere grad understøtter både myndigheders og virksomheders handels- og rapporteringsprocesser med øget automatisering til følge.

Nærværende lovforslag fastsætter ikke i sig selv pligt til elektronisk samhandel eller pligt til elektronisk rapportering til det offentlige. Dog skal lovforslaget skabe rammen for at indføre en fælles digital infrastruktur for elektronisk dataudveksling, herunder i forbindelse med samhandel,

UDKAST

rapportering mv. I den forbindelse har lovforslaget til formål at effektivisere og understøtte automatiseringen af samhandel mellem virksomheder samt bogføringsprocessen i virksomheder. Samtidig forventes lovforslaget at etablere den nødvendige infrastruktur, der skal til for i højere grad at automatisere erhvervslivets indrappoteringsforpligtelser til det offentlige.

Lovforslaget følger op på regeringsgrundlaget 2022 ”Ansvar for Danmark”, hvor det fremgår, at der skal arbejdes aktivt for at mindske byrder på erhvervslivet ved at fortsætte arbejdet med Automatisk Erhvervsrapportering, der skal understøtte, at erhvervslivet og samfundet realiserer gevinstpotentialer ved digitalisering og automatisering af bogførings- og regnskabsprocesser.

For at realisere det fulde potentiale for automatisering af elektronisk samhandel, bogføring, rapporteringskrav mv., er det nødvendigt med en fælles digital infrastruktur, hvor flere dokumenter end fakturaer, herunder ordrer, kataloger og kvitteringer, standardiseres med henblik på automatisering af processer. Med disse tre dokumenter i struktureret format, dvs. standardiseret, er det bl.a. muligt at fuldautomatisere den rutinemæssige bogføring og eksekvere betaling. En sådan infrastruktur muliggør, at it-systemer, såsom indkøbs-, bogførings-, rapporteringssystemer mv, kan kommunikere direkte sammen uden tab af data og med øget automatisering af dataindlæsning og -håndtering. Dermed er lovforslaget en teknisk understøttelse af Automatisk Erhvervsrapportering.

Samtidig er lovforslaget en understøttelse af aftale om kommunernes og regionernes økonomi, hvor parterne er enige om at arbejde videre med implementeringen af digitale indkøb. En fælles digital infrastruktur og standardisering af digitale indkøb vil gøre det nemmere at implementere løsninger for digitale indkøb (e-handelsløsninger), da de alle kan tilkobles det samme åbne netværk og udveksle digitale indkøbsdokumenter, der er standardiserede og strukturerede, således at automatisk indlæsning og behandling er mulig.

-

Den foreslåede udvidelse af Nemhandel til en fælles digital infrastruktur med et bredere anvendelsesområde end tidligere er blandt andet nødvendig som følge af lov nr. 700 af 24. maj 2022 om bogføring og regler udstedt i medfør heraf. Erhvervsministeren har med hjemmel i § 20, stk. 4, udstedt bekendtgørelse nr. 98 af 26. januar 2023 om anmeldelse og registrering af digitale standard bogføringssystemer, der indfører krav om, at alle digitale standard bogføringssystemer skal muliggøre elektronisk fakturering i den fælles digitale infrastruktur, omtalt som Nemhandel, og i den fælles europæiske infrastruktur (Peppol). Dette repræsenterer en betydelig udvidelse af Nemhandels brugerkreds, herunder til brugergrupper der ikke

UDKAST

nødvendigt har stor erfaring med struktureret elektronisk dataudveksling. Det er derfor nødvendigt at regelsætte en del praksis, der hidtil har hvilet på bilaterale aftaler, uformelle forståelser og markedskonventioner i branchen, således at alle brugere har en klar og ensartet forståelse af deres retsstilling.

En udvidelse af Nemhandel til en fælles digital infrastruktur vil med lovforslaget blive en 'teknisk motorvej' baseret på europæiske og internationale standarder. Derved ensrettes Nemhandel (den nationale digitale infrastruktur) med den fælleseuropæiske (Peppol). Det vil gøre det lettere for udbydere af bogføringssystemer at leve op til de tekniske krav, herunder standarder for data og udveksling. Samtidig vil en fælles digital infrastruktur gøre det lettere for udbydere af bogføringssystemer at tilbyde e-fakturering og andre services til virksomheder.

-

Nemhandel og dens anvendelser har udviklet sig i et omfang og en retning, som er utilstrækkeligt dækket af den gældende regulering, som findes i lovbekendtgørelsen nr. 494 af 4. maj 2023 om offentlige betalinger m.v. Særligt er der behov for juridisk klarhed om og tydeligere hjemmel til reguleringen af elektronisk dataudveksling mellem virksomheder gennem den fælles digitale infrastruktur, da den eksisterende lovgivning primært fokuserer på virksomheders udveksling af e-fakturaer til den offentlige sektor.

Det foreslås med lovforslaget, at Erhvervsstyrelsen får bemyndigelse til at indføre krav om udveksling af elektronisk data igennem den fælles digitale infrastruktur, samt at fastsætte regler for, hvordan denne dataudveksling skal foregå. For anvendelsesområder uden for den eksisterende anvendelse af Nemhandel, som bl.a. er e-fakturering og digital samhandel, fastlægges eventuelle krav om pligt til anvendelse af infrastrukturen efter forhandling med berørte myndigheder. Dette kan eksempelvis være understøttelse af rapportering af finansielle data eller grønne produktdata. Det foreslås med lovforslaget, at regler for teknisk indretning, standarder og anvendelse af den fælles digitale infrastruktur fastlægges af Erhvervsstyrelsen. Der er derfor behov for hjemmel til at standardisere og regulere, hvilken rapportering der vil ske gennem den fælles digitale infrastruktur, så infrastrukturen kan klargøres til at understøtte fremtidige rapporteringsbehov fra virksomhedernes egne systemer. Derved kan de ressortansvarlige myndigheder fokusere på at udforme kravene til det substantielle indhold af en rapporteringsforpligtelse, uden at skulle bruge ressourcer på at udvikle en parallel teknisk infrastruktur til rapportering.

Samlet set får Danmark herved en sammenhængende infrastruktur for elektronisk dataudveksling i forbindelse med elektronisk handel, rapportering mv. Denne vil blandt andet muliggøre øget automatisering af manuelt tunge indkøbsprocesser både i det offentlige og private. Lovforslaget udgør en

nødvendig forudsætning for, at det på længere sigt bliver muligt at automatisere store dele af den rutinemæssige bogføring i virksomheder. Endeligt vil det også understøtte fremtidige muligheder for opfyldelse af rapporteringskrav direkte fra virksomheders egne systemer til offentlige systemer og derved lette virksomhedernes administrative arbejde, hvilket frigiver tid til værdiskabende aktiviteter i virksomheden. Samtidig vil det indberettede data være standardiseret og struktureret, hvilket vil gøre det lettere for myndigheder at håndtere og behandle, og forventes at øge kvaliteten og fuldstændigheden af de rapporterede oplysninger.

3. Lovforslagets hovedpunkter

3.1. Tilslutning og anvendelse af den fælles digitale infrastruktur

3.1.1. Gældende ret

Den gældende bestemmelse i § 7, stk. 2 i lov om offentlige betalinger medfører, at finansministeren efter forhandling med berørte myndigheder, kan fastsætte regler om myndigheders anvendelse af elektronisk betalingsforvaltning. I henhold til den kongelige resolution af 16. februar 2018, har erhvervsministeren efter denne bestemmelse bemyndigelse til at fastsætte krav om teknisk indretning og standarder, hvorimod finansministeren kan udstede regler for myndigheders pligt til elektronisk betalingsforvaltning og samhandel.

Anvendelsesområdet for elektronisk betalingsforvaltning og samhandel er efter gældende ret begrænset til myndigheder, og der gælder visse fritagelsesmuligheder i forhold til selvejende institutioner under kommunerne og regionerne. Begge de ovenfor nævnte bekendtgørelser omfatter elektronisk afregning med offentlige myndigheder, uanset om den elektroniske fakturering sker som led i et offentligt udbud, eller om der er tale om et køb under EU-tærskelværdierne for udbud. Reglerne om elektronisk afregning omfatter fakturaer, rykkere samt kreditnotaer mv. og er således ikke begrænset til fakturaer alene.

I henhold til bekendtgørelse nr. 346 af 15. marts 2019 om elektronisk fakturering i den fælleseuropæiske serviceorienterede infrastruktur er det en pligt for offentlige myndigheder at implementere og anvende den fælleseuropæiske digitale infrastruktur (Peppol) for e-fakturering. Myndigheder er derved forpligtet til at kunne modtage e-fakturaer i overensstemmelse med den fælleseuropæiske Peppol standard, ligesom de er forpligtet til at modtage e-fakturaer i den nationale OIOUBL standard.

Det følger af lov nr. 1593 af 18. december 2018 om elektronisk fakturering ved offentlige udbud, at der kan fastsættes krav om anvendelse af europæiske standarder ved fakturering i forbindelse med offentlige udbud. Loven er en implementering af direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 og

ligger i forlængelse af Europa-Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget ”Udnyttelse af fordelene ved elektronisk fakturering i Europa” KOM/2010/712, hvor Kommissionen opfordrede til, at elektronisk fakturering senest i 2020 blev den fremherskende form for fakturering i EU. OIOUBL vil ved udgangen af 2023 være i overensstemmelse med den europæiske standard for elektronisk fakturering.

Anvendelsesområdet for direktivet er bredere end eksisterende national regulering, da visse myndigheder, der var undtaget i den eksisterende lovgivning om elektronisk fakturering, blev omfattet af direktivets implementering, ligesom visse dele af den private sektor bliver omfattet. Implementeringen af direktivet i national ret finder alene anvendelse ved offentlige udbud, mens bekendtgørelse nr. 1593 af 18. december 2018 er en nærmere teknisk implementering af standarden og digital infrastruktur, for at sikre lettere og ensartet implementering i Danmark. Grundet den store udbredelse af e-fakturering i Danmark har bekendtgørelsen for den fælleseuropæiske standard og infrastruktur samme anvendelsesområde som øvrig regulering for standarder og teknisk indretning for e-fakturering, dog uden fritagelsesmuligheder for visse myndigheder.

3.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Fastsættelsen af en fælles digital infrastruktur for elektronisk dataudveksling vil kunne reducere omkostninger ved at forbinde virksomhedernes it-systemer dels med hinanden og dels med myndighedernes. Dette omfatter de systemer for e-fakturering, og tilsvarende systemer og standarder for relaterede forretningsområder, herunder også systemer for indkøb og e-handel.

Disse forretningsområder indebærer væsentlige automatiseringspotentialer, ved at muliggøre digitale indkøb og øvrig elektronisk dataudveksling relateret til samhandel og indkøb. Standardiseringen af digitale indkøb og anvendelsen af fælles digitale standarder og infrastruktur vil muliggøre øget automatisering af indlæsning og opdatering af elektroniske kataloger, dannelse og afsendelse af elektroniske ordrer, fakturaer mv., samt behandling af disse elektroniske dokumenter. Det vil reducere mængden af manuelle processer, da eksempelvis ordreafgivelsen kan automatiseres gennem anvendelse af elektroniske kataloger, og fakturering kan automatiseres ved omdannelse af e-ordrer. En fuldstændig implementering af e-ordrer, e-kvitteringer og e-fakturaer kan anvendes til automatisering af store dele af virksomheders bogføring. Samtidig vil der være et stort datagenbrug, da det samme data kun skal indtastes få gange, hvilket også vil reducere mængden af fejl og øge kvaliteten og sporbarheden af de udvekslede data.

UDKAST

Erhvervsministeriet vurderer, at standardiseringen af elektronisk dataudveksling i en fælles digital infrastruktur kan øge automatisering af bogføring og handelstransaktioner hos danske virksomheder og gøre dem mere konkurrencedygtige med relativt få implementerings- og driftsomkostninger. Virksomheder vil også have bedre adgang til digital samhandel med andre virksomheder og offentlige ordregivere, da standardiserede systemer er omkostningsreducerende og udligner den digitale ulighed mellem store og små virksomheder.

I dag fungerer mange digitale indkøb gennem proprietære (lukkede og ikke-standardiserede) netværk og standarder, hvilket medfører øgede omkostninger for virksomheder, da de skal integrere op imod flere typer systemer, der ikke kan integreres med hinanden. Dette medfører ofte, at tredjepartsserviceleverandører tager uforudsete gebyrer hos virksomhederne, selv efter at systemerne er forbundet, fx i forbindelse med konvertering af elektroniske dokumenter til andre formater eller i forbindelse med besvarelse af support spørgsmål. Processerne er samtidig ofte forbundet med konverteringer af dokumenter mellem forskellige formater, hvilket kan resultere i tab og forvanskning af data. En fælles digital infrastruktur vil forhindre en række af disse omkostningstunge uhensigtsmæssigheder, der opstår ved ikke-standardiserede krav, da al dokumentudveksling kan foregå i samme netværk i en samlet flydende proces mellem it-systemer.

I takt med at der er stigende krav til virksomheders rapportering af data, vil det være hensigtsmæssigt med tiltag, der nedbringer omkostningerne ved rapportering. Erhvervsministeriet vurderer, at en fælles digital infrastruktur er omkostningsreducerende for virksomhederne ved at sikre et juridisk grundlag for, hvordan kommende krav om datarapportering kan imødekommes gennem standardiserede systemløsninger, der kan udveksle data via samme infrastruktur. Det vil gøre det muligt for virksomheder at danne standardiserede elektroniske dokumenter med struktureret data, der kan rapporteres direkte via egne systemer uden anvendelse af tredjepartsløsninger eller selvbetjeningsløsninger. Data vil kunne maskinindlæses automatisk og øge automatiseringen af behandlingen hos de ansvarlige myndigheder. Ved at benytte den infrastruktur der allerede eksisterer for udveksling af e-fakturaer, reduceres byrderne ved at nyudvikle og tilpasse it-systemer, da virksomheders systemer allerede er i stand til at udveksle data via den fælles digitale infrastruktur.

3.1.3. Den foreslåede ordning

For at samle erhvervsministerens bemyndigelse i én fælles lov videreføres bemyndigelsen, der tilhører Erhvervsministeriet, til denne lov, hvor der fastsættes krav om teknisk indretning og fælles standarder af bl.a. elektronisk betalingsforvaltning og samhandel. Derimod ændres ikke på

UDKAST

reglerne for myndighedernes pligt til elektronisk betalingsforvaltning, som fortsat ligger hos finansministeren. Det betyder eksempelvis, at Finansministeriet kan fastsætte regler for hvilke myndigheder, der skal e-fakturere, mens Erhvervsstyrelsen fastsætter regler for, hvad e-fakturering er, og hvordan det foregår.

Efter den foreslåede § 4, stk. 1, skal organer inden for den offentlige forvaltning fra lovens foreslåede ikrafttrædelsestidspunkt den 1. januar 2024 være tilsluttet den fælles digitale infrastruktur og benytte den sammen med relevante standarder, når de modtager e-fakturaer, foretager digitale indkøb eller øvrig elektronisk dataudveksling, såfremt infrastrukturen understøtter det, og der af Erhvervsstyrelsen er fastlagt fælles standarder.

For nærmere gennemgang henvises til lovforslagets § 4 og bemærkningerne hertil.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 5, kan Erhvervsstyrelsen fastsætte regler for virksomheders anvendelse af den fælles digitale infrastruktur. Erhvervsstyrelsen kan dermed fastsætte regler for standardisering og teknisk indretning af rapporteringsløsninger og dataformater for fx e-kataloger, således at data udveksles på standardiseret vis via den fælles digitale infrastruktur. Ligeledes kan det være aktuelt ved anden dataudveksling, hvor der er behov for automatiserede processer i kommunikationen mellem it-systemer og i behandlingen af data.

For nærmere gennemgang henvises til lovforslagets § 5 og bemærkningerne hertil.

Efter den foreslåede § 6, kan Erhvervsstyrelsen fastsætte regler for de betingelser, under hvilke it-serviceleverandører skal formidle adgang til infrastrukturen på vegne af andre økonomiske aktører. Dette sætter blandt andet Erhvervsstyrelsen i stand til at stille krav om, at de serviceleverandører, der formidler adgang til netværket, behandler alle brugere lige, og ikke f.eks. diskriminerer imellem trafik imellem deres egne kunder og trafik imellem deres kunder og andre brugere.

For nærmere gennemgang henvises til lovforslagets § 6 og bemærkningerne hertil.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

De økonomiske konsekvenser for den offentlige sektor vil være minimale, da det offentlige allerede er tilkoblet den eksisterende Nemhandel-infrastruktur og kan modtage e-dokumenter i overensstemmelse med gældende standarder. Infrastrukturen gennemgår en teknisk opgradering i

UDKAST

foråret 2023, som Erhvervsstyrelsen står for, så den fremover vil være baseret på europæiske standarder for dataudveksling og netværksteknologi (eDelivery). Myndigheder er allerede tilkøbt den fælles europæiske serviceorienterede infrastruktur, som også er baseret på eDelivery, og har derfor it-systemer, der allerede lever op til de fleste tekniske krav og er i stand til at udveksle data igennem denne type netværk. Den tekniske opgradering af infrastrukturen foregår særskilt fra lovforslaget og følger almindelige processer for it-vedligehold og drift.

Erhvervsstyrelsen har herudover overvejet, hvorvidt lovforslaget følger de syv principper for digitaliseringsklar lovgivning.

Det vurderes, at princip nr. 1 om enkle og klare regler er opfyldt. Et af formålene med lovforslaget er at samle nuværende lovgivning, som i øjeblikket er spredt over forskellige love, i én fælles lov. Dermed bliver det klarere for myndigheder og virksomheder at gennemskue, hvilke regler der gælder for dem. Som beskrevet i lovforslagets indledning (punkt 1), er der behov for juridisk klarhed og tydeligere hjemmel til reguleringen af elektronisk dataudveksling mellem virksomheder.

Princip nr. 2 om digital kommunikation findes opfyldt, da loven netop omhandler digitalisering af visse kommunikationsformer.

Det vurderes, at princip nr. 3 om muliggørelse af automatisk sagsbehandling i stor udstrækning efterleves, da den fælles digitale infrastruktur, som defineres af dette lovforslag, samt den elektroniske dataudveksling der foregår i infrastrukturen, bistår til en øget anvendelse af standardiserede og strukturerede data, som vil kunne maskinindlæses automatisk. I dag anvendes ustrukturerede data. Da strukturerede data er en forudsætning for automatiseret sagsbehandling efterleves dette princip i stor udstrækning.

Princip nr. 4 om ensartede begreber og genbrug af data vurderes også at være opfyldt, da lovforslaget er baseret på eksisterende begreber og genbrug af data. Eksempelvis defineres "E-dokument" med udgangspunkt i eksisterende lovgivning, herunder bogføringsloven. Dermed introducerer lovforslaget ikke modtageren for mange nye begreber. Derudover vil en fælles digital infrastruktur for elektronisk dataudveksling forventes at medføre øget genbrug af data, da de samme oplysninger kun indtastes få gange, hvilket vil reducere mængden af fejl.

Princip nr. 5 om tryk og sikker databehandling vurderes opfyldt, igennem anvendelsen af anerkendte nationale, europæiske og internationale standarder.

UDKAST

Princip nr. 6 om anvendelse af offentlig infrastruktur er ligeledes opfyldt, da lovforslaget vil danne ramme for en fælles digital infrastruktur, der udbygger den nuværende infrastruktur (Nemhandel), så den i højere grad understøtter både myndigheder og virksomheders handels- og rapporteringsprocesser mv. Det vil sige, at den nye infrastruktur er udformet med anvendelse af den eksisterende infrastruktur (Nemhandel) for udveksling af e-fakturaer. Samtidig anvendes MitID som funktion, der er integreret i Nemhandel.

Endelig vurderes det, at princip nr. 7 om forebyggelse af snyd og fejl er efterlevet, da lovforslaget indfører bestemmelser, der tager højde for muligheden for efterfølgende kontrol og tilsyn af dem, der anvender den fælles digitale infrastruktur i forhold til at forebygge snyd og svindel. Samtidig vil en fælles digital infrastruktur for elektronisk dataudveksling forventes at medføre øget genbrug af data, da de samme oplysninger kun indtastes få gange, hvilket vil forebygge snyd og fejl.

På baggrund af den samlede vurdering heraf vurderes det, at lovforslaget følger principperne for digitaliseringsklar lovgivning.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

Lovforslaget stiller ikke krav til erhvervslivet, hvorfor erhvervslivet ikke vil opleve økonomiske konsekvenser. Der vil foretages økonomiske konsekvensvurderinger i forbindelse med eventuelle bekendtgørelser, der fastsætter nærmere krav. Det forventes dog ikke, at der vil være økonomiske konsekvenser forbundet med bekendtgørelserne, da de hovedsagligt vil modernisere eksisterende bestemmelser og tydeliggøre tekniske krav for udveksling af data i henhold til europæiske standarder,

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

7. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen klimamæssige konsekvenser.

8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljø- og naturmæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

10. Hørte myndigheder og organisationer mv.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 28. juni til den 17. august 2023 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

UDKAST

Det Nationale Netværk af Virksomhedsledere, Danmarks Statistisk, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Erhverv, Dansk Industri, Dansk Iværksætterforening, Danske Regioner, Dansk Standard, Datatilsynet, Digitaliseringsstyrelsen, Erhvervsstyrelsens Området for Bedre Regulering, Finansforbundet, Finanstilsynet, Finans Danmark, Foreningen af Offentlige Indkøbere, FSR – danske revisorer, HK Handel, IT-Branchen (ITB), KMD, Kommunernes Landsforening, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Landbrug & Fødevarer, Nationalbanken, Revisorgruppen, Rigsrevisionen, Skattestyrelsen, SMVDanmark, Statens og Kommunernes Indkøbsservice, Udviklings- og Forenklingsstyrelsen, Økonomistyrelsen.

11. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen.	Ingen.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen.	Ingen.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen.	Ingen.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen.	Ingen.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen.	Ingen.
Klimamæssige konsekvenser	Ingen.	Ingen.
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen.	Ingen.
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	
Er i strid med de principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/ Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

UDKAST

Den eksisterende Nemhandel infrastruktur er reguleret i lov om offentlige betalinger, hvor der i henhold til bemyndigelsen i § 7 er udstedt tre bekendtgørelser. De tre bekendtgørelser er henholdsvis bekendtgørelse nr. 354 af 26. marts 2010 om information i og transport af OIOUBL elektronisk regning til brug for elektronisk afregning med offentlige myndigheder, bekendtgørelse nr. 206 af 11. marts 2011 om elektronisk afregning med offentlige myndigheder samt bekendtgørelse nr. 346 af 15. marts 2019 om elektronisk fakturering i den fælleseuropæiske serviceorienterede infrastruktur.

Disse bekendtgørelser regulerer fortrinsvis offentlige myndigheders anvendelse af Nemhandel infrastrukturen. Der er efter gældende ret ikke regler for private juridiske enheders anvendelse af Nemhandel infrastrukturen. Private juridiske enheders anvendelse af Nemhandel infrastrukturen er fastsat igennem bilaterale aftaler mellem brugere og Erhvervsstyrelsen om adgang til infrastrukturen.

Efter de gældende regler er tilslutning til og anvendelse af Nemhandel infrastrukturen frivillig for private juridiske enheder. Dog er der i bogføringsloven fra 2022 indført nye krav, der bl.a. betyder at bogføringssystemer skal understøtte elektronisk fakturering i Nemhandel infrastrukturen, som på nuværende tidspunkt alene er understøttet af den gældende regulering og bilaterale aftaler. På baggrund af dette samt forventede ændringer i EU's momsdirektiv, er anvendelsen af den fælles digitale infrastruktur i stadig ringere grad frivillig, hvorfor en rent aftaleretlig regulering af området bliver mere og mere uholdbar. Brugere kan næppe siges, at have indgået en aftale om at bruge en infrastruktur, som det er obligatorisk for dem at anvende.

Det følger af den foreslåede § 1, at loven finder anvendelse på organer inden for den offentlige forvaltning samt andre juridiske enheder, der anvender eller formidler adgang til den fælles digitale infrastruktur.

Bestemmelsen fastsætter anvendelsesområdet for lovforslaget.

Formålet med lovforslaget er at skabe en fælles retlig ramme for en fælles digital infrastruktur for elektronisk dataudveksling i forbindelse med e-handel, e-fakturaer, lovpligtige indberetninger til offentlige myndigheder mv. Lovforslaget er endvidere en teknisk understøttelse af Automatisk Erhvervsrapportering, der skal understøtte, at erhvervslivet og samfundet realiserer gevinstpotentialer ved blandt andet øget automatisering af bogføring og indberetning for virksomheder.

UDKAST

Det foreslås i § 1, at loven finder anvendelse på organer inden for den offentlige forvaltning.

Ved andre juridiske enheder, der anvender eller formidler adgang til den fælles digitale infrastruktur forstås juridiske enheder, som sender eller modtager data igennem den fælles digitale infrastruktur, eller som har en teknisk rolle i formidlingen af disse data.

Juridiske enheder, der formidler adgang til den fælles digitale infrastruktur vil anses for at være system- og it-serviceleverandører, som defineret i lovforslagets § 2, nr. 4.

En udenlandsk system- eller it-serviceleverandør vil kunne formidle adgang til netværket, da den underliggende teknologi vil være baseret på fælleseuropæiske og internationale standarder. Sådant anvendelse vil være omfattet af loven, i det omfang Danmark har jurisdiktion over anvendelsen. Det vil normalt være tilfældet, da netværket er afhængigt af centrale komponenter og specifikationer, som Erhvervsstyrelsen administrerer.

Til § 2

De gældende definitioner findes i tre bekendtgørelser, som alle er udstedt i medfør af § 7 i lov om offentlige betalinger. De tre bekendtgørelser er henholdsvis bekendtgørelse nr. 354 af 26. marts 2010 om information i og transport af OIOUBL elektronisk regning til brug for elektronisk afregning med offentlige myndigheder, bekendtgørelse nr. 206 af 11. marts 2011 om elektronisk afregning med offentlige myndigheder samt bekendtgørelse nr. 346 af 15. marts 2019 om elektronisk fakturering i den fælleseuropæiske serviceorienterede infrastruktur.

Der fremgår i den gældende § 1, nr. 5, i bekendtgørelse nr. 346 af 15. marts 2019 en definition af en fælleseuropæisk serviceorienteret infrastruktur, som er Nemhandel, der dækker over transport/udveksling af elektroniske fakturaer via den fælleseuropæiske serviceorienterede infrastruktur.

I gældende ret er organer indenfor offentlig forvaltning defineret som de af Lov om Offentlige Betalinger omfattede juridiske enheder. Virksomheder og serviceleverandører er ikke defineret.

Elektronisk dokument er kun defineret i lov nr. 700 af 24. maj 2022. I denne fremgår det i § 3, nr. 9, at et e-dokument er et dokument, der sendes eller modtages i et struktureret, elektronisk. Samtidig fremgår det af bekendtgørelse nr. 346 af 15. marts 2019, at e-faktura er defineret som en faktura, der er udstedt, sendt og modtaget i et struktureret elektronisk format, der gør det muligt at behandle den automatisk og elektronisk.

UDKAST

Ligeledes følger det, at elektronisk faktura dækker over dokumenttyperne faktura og kreditnota. En tilsvarende definition af e-faktura fremgår af lov nr. 700 af 24. maj 2022.

E-handel er ikke defineret i den gældende ret, da den primært omhandler fakturering.

Den foreslåede § 2 indeholder definitioner for centrale begreber i lovforslaget.

Det følger af den foreslåede § 2, *nr. 1*, at der ved fælles digital infrastruktur forstås digital infrastruktur for elektronisk udveksling af standardiserede, strukturerede og maskinlæsbare data i åbne, standardiserede formater, herunder elektroniske dokumenter, og som skal forstås i overensstemmelse med regler udstedt i medfør af § 3.

Med den foreslåede bestemmelse vil definitionen af infrastrukturen blive udvidet, således at infrastrukturen ikke alene omfatter udveksling af e-fakturering, men også omfatter udveksling af andre data og dokumenter i infrastrukturen, herunder elektroniske dokumenter og andre finansielle data. Den fællesoffentlige infrastruktur, Nemhandel, udvides derfor til at blive en fælles digital infrastruktur, der ikke alene omfatter e-fakturering mellem myndigheder og virksomheder, som det er tilfældet i dag, men i højere grad skaber den fornødne juridiske klarhed til at understøtte øget automatisering af både myndigheders og virksomheders handels- og rapporteringsprocesser.

Det følger af den foreslåede § 2, *nr. 2*, at der ved virksomhed skal forstås en privatretlig juridisk enhed, der er registreret i Det Centrale Virksomhedsregister (CVR), og som ikke er et organ inden for den offentlige forvaltning.

Det følger af den foreslåede § 2, *nr. 3*, at definition af organer inden for den offentlige forvaltning omfatter statslige myndigheder og statsfinansierede selvejende institutioner, der er omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1 og 2, i bekendtgørelse om statens regnskabsvæsen mv., kommuner og regioner, kommunale og regionale organisationer og selskaber mv., som er oprettet i henhold til lov om kommunernes styrelse, samt institutioner hvor statslige, regionale eller kommunale tilskud til drift udgør halvdelen eller mere og forventes vedvarende at dække halvdelen eller mere af institutionens ordinære driftsudgifter.

Samlet indeholder definitionsbestemmelserne i § 2, nr. 3 således alle typer af myndigheder, offentligretlige organer og offentlige virksomheder, uanset om de er offentlige igennem ejerskab, eller fordi de drives for offentlige midler.

UDKAST

Det følger af den foreslåede § 2, *nr. 4*, at serviceleverandører er system- eller it-serviceleverandører, samt disses underleverandører, til omfattede virksomheder og organer inden for den offentlige forvaltning, som forestår udvekslingen af data og elektroniske dokumenter i den fælles digitale infrastruktur.

Serviceleverandører vil i udgangspunktet være virksomheder. En serviceleverandør vil således være omfattet af de af denne lov fastsatte forpligtelser for såvel serviceleverandører som for virksomheder.

Serviceleverandører er defineret som en særlig gruppe af omfattede juridiske enheder, fordi serviceleverandører spiller en særlig rolle i udvekslingen af data i den fælles digitale infrastruktur. Serviceleverandører må forventes at have større teknisk modenhed og indsigt end de øvrige grupper omfattet af lovforslaget, da teknisk modenhed og indsigt er en del af det produkt, de sælger til deres kunder.

Det følger af den foreslåede § 2, *nr. 5*, at et elektronisk dokument er dokumenter, som er udstedt, sendt og modtaget i et struktureret elektronisk format, og som er muligt at behandle automatisk og elektronisk.

Denne definition er i overensstemmelse med gældende ret for e-fakturering, Nemhandel og bogføring. Denne definition er enslydende med definitionen af "elektronisk faktura" som følge af e-faktureringsdirektivets artikel 2, *nr. 1*, hvori denne defineres som en faktura, der er udstedt, sendt og modtaget i et struktureret elektronisk format, der gør det muligt at behandle den automatisk og elektronisk. Den igangværende revision af momsdirektivet forventes ligeledes at tilnærme momsdirektivets definition af e-faktura til e-faktureringsdirektivets.

Med den foreslåede bestemmelse vil den fælles digitale infrastruktur inkludere andre former for elektroniske dokumenter end e-faktura. Elektroniske dokumenter kan eksempelvis være en e-faktura, e-ordre, e-katalog, varestamdatadokumenter eller lignende dokumenter. Automatiseringen af bogføringen kan øges i endnu højere grad hos både sælger og køber, hvis en e-faktura ledsages af andre typer af e-dokumenter, herunder eksempelvis en e-ordre. Derfor udvides definitionen til at inkludere andre typer af elektroniske dokumenter end e-fakturaer. Eksempler på et struktureret elektronisk format til forsendelse af e-faktura er eksempelvis den danske standard OIOUBL. Et andet eksempel er Peppol, der er udviklet som en EU-standard til udveksling af elektroniske forretningsdokumenter i forbindelse med indkøb.

UDKAST

Ved at udvide den eksisterende definition af e-faktura til elektronisk dokument, vil det være muligt i den fælles digitale infrastruktur at regulere andre former for elektroniske dokumenter, eksempelvis e-ordre og e-kataloger. Det vil i højere grad give mulighed for at øge automatiseringen af såvel samhandel som bogføring hos både sælger og køber.

Det følger af den foreslåede § 2, *nr. 6*, at e-handel betegner digitale indkøb, der foretages gennem anvendelse af de elektroniske dokumenter for kataloger og ordrer.

Med den foreslåede bestemmelse vil e-handel reguleres i den fælles digitale infrastruktur. Således vil hele indkøbsprocessen, fra ordreafgivelser til fakturaer, indgå i den fælles digitale infrastruktur. Definitionen har til formål at sikre, at der ikke opstår tvivl om, hvorvidt f.eks. webshops er at regne for e-handel. E-handel regnes alene som handel foretaget ved hjælp af de af den fælles digitale infrastruktur understøttede indkøbsdokumenter.

Det følger af den foreslåede § 2, *nr. 7*, at standarder er nationale, europæiske eller internationale standarder for udformning og transport af elektroniske dokumenter.

Med den foreslåede bestemmelse følger det, at standarder skal være standardiserede efter anerkendte nationale eller internationale standarder. Samtidig skal standarder udformes og vedligeholdes af dertil ressortansvarlige myndigheder eller internationale standardiseringsorganisationer. Derved sikres, at den fælles digitale infrastruktur udvikles indenfor en ramme af velgennemarbejdet teknologi, som har et højt niveau af faglig anerkendelse indenfor de relevante professionelle miljøer. Nationale standarder kan eksempelvis være OIOUBL standarden, som er den danske udgave af den internationale standard UBL (Universal Business Language) for elektroniske forretningsdokumenter. Europæiske og internationale standarder kan eksempelvis være den fælleseuropæiske Peppol standard.

Til § 3

Der er i den gældende § 3 i bekendtgørelse nr. 354 af 26. marts 2010 om information i og transport af OIOUBL elektronisk regning til brug for elektronisk afregning med offentlige myndigheder krav om, at offentlige myndigheder skal sende og modtage elektroniske regninger, som opfylder nogle tekniske og forretningsmæssige krav, som er reguleret i en dokumentstandard (OIOUBL). Dokumentstandard OIOUBL er den danske udgave af den internationale standard UBL for elektroniske forretningsdokumenter.

UDKAST

Disse tekniske krav, der gælder for al offentlig elektronisk afregning, er fastsat i bekendtgørelse nr. 206 af 11. marts 2011 om elektronisk afregning med offentlige myndigheder.

Den gældende bekendtgørelse nr. 346 af 15. marts 2019 om elektronisk fakturering i den fælleseuropæiske serviceorienterede infrastruktur ligestiller det multinationale netværk Peppol med det danske Nemhandel i relation til e-faktureringsforpligtelse ved at det er obligatorisk for offentlige myndigheder at modtage e-fakturaer via såvel Nemhandel som Peppol. Fakturaafsender har således frit valg imellem de to infrastrukturer.

Serviceleverandørernes adgang til Nemhandel infrastrukturen er ikke reguleret i den gældende lovgivning. Adgangen reguleres primært igennem anvendelsesbetingelser for Nemhandelsregisteret, som Erhvervsstyrelsen har offentliggjort på styrelsens nemhandel.dk hjemmeside under ”aftalevilkår”. Disse aftalevilkår skal serviceleverandører acceptere for at få adgang til Nemhandel infrastrukturen, og til at oprette deres kunder som modtagere af Nemhandel dokumenter. Adgangen til Peppol netværket er primært reguleret igennem kontrakter med Erhvervsstyrelsen, i dennes egenskab af Peppol-myndighed. Slutbrugernes adgang er i gældende ret overvejende et rent kommercielt forhold imellem slutbrugeren og dennes serviceleverandør.

Det følger af den foreslåede § 3, at Erhvervsstyrelsen definerer, udpeger og fastsætter nærmere regler om hvilke standarder, der indgår i den fælles digitale infrastruktur, herunder om e-handel, e-fakturaer, e-dokumenter relateret til lovpligtige indberetninger m.v.

Erhvervsstyrelsen bemyndiges herved til at definere infrastrukturens tekniske elementer og fastsætter nærmere regler for deres anvendelse. Bemyndigelsen forventes anvendt til at fastsætte de almene spilleregler for anvendelsen af infrastrukturen, som påhviler samtlige brugere, uanset om de er organer inden for den offentlige forvaltning, virksomheder eller serviceleverandører. Disse regler dækker emner såsom ansvars- og opgavefordelingen imellem de forskellige parter i transaktioner foretaget igennem den fælles digitale infrastruktur, standardtolkninger og definitioner af forretningsgange, terminologi og datastrukturer og standard-relationer imellem forskellige dokumenttyper, herunder f.eks. hvilke dokumenter der som udgangspunkt regnes for autoritative kilder til hvilke oplysninger (i det omfang dette ikke er reguleret af anden lovgivning eller aftale imellem dataudvekslingens parter).

Det vil sige, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler for, hvilken data der kan udveksles igennem infrastrukturen, samt hvordan dette gøres

UDKAST

korrekt. Erhvervsstyrelsen er med til at udforme de standarder, der skal benyttes, samt specificering af korrekt anvendelse af felter i eksempelvis en e-faktura.

It-standardisering er et felt i løbende udvikling, og det er derfor væsentligt, at det er muligt fra tid til anden at udskifte og opdatere elementer af den fælles digitale infrastruktur, herunder standarder, it-snitflader, tekniske kodelister, valideringsmekanismer mv.

Ligeledes er internationale standarder ofte meget brede og generelle, og kræver lokale begrænsninger for at være praktisk anvendelige. For eksempel vil en international standard typisk ikke forholde sig til antallet af cifre i et dansk CVR-nummer, hvilket er nødvendigt for at kunne automatisk kontrollere at CVR-numre er korrekt udfyldt. Ved at bemyndige Erhvervsstyrelsen til at stille krav til den specifikke anvendelse af standarder gives mulighed for at tilpasse de internationale standarder til konkrete danske behov.

Sådanne tilpasninger kan f.eks. omhandle standardisering og teknisk indretning af rapporteringsløsninger og dataformater for fx e-kataloger, således at data udveksles på standardiseret vis i den fælles digitale infrastruktur. Digitale dokument-standarder indeholder ofte flere mulige måder at angive den samme oplysning, fx at postnumre angives med tal og ikke foranstillet landekode.

Erhvervsstyrelsen kan med denne bestemmelse ligeledes fastsætte standard-tolkninger af del-elementer af de dokumenter, der indgår i den fælles digitale infrastruktur.

På den måde kan Erhvervsstyrelsen fastslå hvilken af disse, der er den gyldige måde at angive en given oplysning på, og hvordan en forkert angivet oplysning tolkes. Standard-tolkninger giver derfor et sikrere grundlag i tilfælde af tvist, hvor den ene part har angivet en oplysning på en måde som fx teknisk er ulæselig.

Ligledes kan det være aktuelt med fastsatte standarder ved anden dataudveksling, hvor der er behov for automatiserede processer i kommunikationen mellem it-systemer og i behandlingen af data.

Til § 4

Myndigheder er i dag forpligtet til at være tilsluttet og anvende Nemhandel til fakturaer, som følge af § 3 i bekendtgørelse nr. 354 af 26. marts 2010 om information i og transport af OIOUBL elektronisk regning til brug for elektronisk afregning med myndigheder. Bekendtgørelsen er teknisk

UDKAST

forældet, bl.a. fordi den detaljeret beskriver standarden (OIOUBL), som den var, da bekendtgørelsen blev udstedt. Denne standard (OIOUBL) er løbende blevet udviklet og opgraderet, da det har været nødvendigt for at sikre funktionsdygtighed og imødekommelse af markedsbehov, fx forretnings- og sikkerhedsmæssige. Derudover henviser den til en teknisk forældet transportstandard (OIORASP), som forventes helt udfaset primo 2024. Bekendtgørelse nr. 354 af 26 marts 2010 forventes derfor med lovforslagets ikrafttræden at blive ophævet og erstattet af ny bekendtgørelse, der udstedes med hjemmel i den foreslåede § 4, stk. 1.

Det følger af den foreslåede § 4, *stk. 1*, at ved udveksling af elektroniske dokumenter og e-handel skal organer inden for den offentlige forvaltning anvende den fælles digitale infrastruktur, hvis den konkrete anvendelse understøttes af infrastrukturen.

Med den foreslåede bestemmelse vil organer inden for den offentlige forvaltning være forpligtet til at anvende den fælles digitale infrastruktur til e-handel. Dette er en udvidelse i forhold til den eksisterende forpligtelse til at anvende elektronisk fakturering, da e-handel også omfatter e-orde og e-kataloger.

Den foreslåede bestemmelse forpligter ikke organer inden for den offentlige forvaltning til at foretage digitale indkøb og e-handel, hvorfor de fortsat kan købe ind via e-mail, post, webshop, telefon, personlig henvendelse, eller andre metoder, som ikke er defineret som e-handel efter forslaget § 2, nr. 6.

Myndigheder vil med lovforslaget ligeledes blive forpligtet til at anvende den fælles digitale infrastruktur ved øvrig elektronisk dataudveksling, såfremt der er fastsat krav om anvendelse af fælles standarder og teknisk indretning indenfor rammerne af den fælles digitale infrastruktur.

Det følger af den foreslåede § 4, *stk. 2*, at Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler for organer inden for den offentlige forvaltnings anvendelse af den fælles digitale infrastruktur, herunder at de skal være tilsluttet infrastrukturen og skal kunne sende og modtage elektroniske dokumenter i den fælles digitale infrastruktur i overensstemmelse med fastsatte standarder.

Med den foreslåede bestemmelse kan Erhvervsstyrelsen – sammen med de foreslåede bestemmelser i §§ 5, stk. 1 og 6, stk. 2, fastsætte nogle fælles regler for anvendelse af den fælles digitale infrastruktur.

Den foreslåede § 4, *stk. 2*, medfører, at Erhvervsstyrelsen bemyndiges til at indføre specifikke krav til myndigheders anvendelse af infrastrukturen, som

UDKAST

er mere vidtrækkende end de almene regler, der fastsættes for alle brugere af infrastrukturen. Det kan f.eks. være en forpligtelse til at benytte bestemte centrale komponenter, en forpligtelse til at understøtte flere forskellige dokumenttyper end minimumsimplementeringen, eller en forpligtelse til at implementere sikkerheds-tiltag, der er valgfri for private brugere af netværket.

Det følger af den foreslåede § 4, *stk. 3*, at Erhvervsstyrelsen efter forhandling med berørte myndigheder kan fastsætte regler, der forpligter disse til at anvende den fælles digitale infrastruktur til anden dataudveksling med virksomheder, herunder lovpligtige indberetninger.

Med den foreslåede bemyndigelse kan Erhvervsstyrelsen – efter forhandling med den pågældende myndighed - fastsætte krav om, at disse myndigheder skal understøtte indberetning direkte fra virksomheders systemer. Det bemærkes, at den foreslåede bemyndigelse ikke giver Erhvervsstyrelsen mulighed for at forpligte virksomheder til at anvende den fælles digitale infrastruktur, da sådanne forpligtelser i så fald vil skulle reguleres i anden lovgivning.

Bemyndigelsen foreslås i udgangspunktet alene anvendt efter forudgående forhandlinger med de berørte myndigheder. Det er således tanken, at der skal tilstræbes enighed mellem parterne i videst mulig omfang. For at sikre de mest effektive løsninger er det af afgørende betydning, at der løbende finder drøftelser sted mellem de forskellige offentlige myndigheder, således at en tilpasning og videreudvikling af den fælles digitale infrastruktur til stadighed sikres.

Det foreslås med lovforslaget, at regler for teknisk indretning, standarder og anvendelse af den fælles digitale infrastruktur fastlægges af Erhvervsstyrelsen, jf. den foreslåede § 3. Der er på den baggrund behov for at standardisere og regulere hvilken rapportering, der vil ske gennem den fælles digitale infrastruktur, hvorved de ressortansvarlige myndigheder ikke vil skulle udvikle en parallel teknisk infrastruktur til rapportering, men i stedet fokusere på at udforme kravene til det substantielle indhold af en rapporteringsforpligtelse.

Ved anvendelse af den foreslåede bemyndigelse vil Erhvervsstyrelsen, forud for vedtagelsen af sådanne krav, have indgået aftale med den relevante ressortmyndighed om omfanget af pligten til anvendelse af den fælles digitale infrastruktur, herunder indholdet af de omfattede dokumenter og data, og eventuelle tekniske forhold af særlig relevans for den pågældende dataoverførsel.

UDKAST

Det følger af den foreslåede § 4, *stk. 4*, at forestår organer inden for den offentlige forvaltning selv udveksling af data og elektroniske dokumenter i den fælles digitale infrastruktur finder § 6 [tilsvarende anvendelse for disse](#).

Som følge heraf vil organer inden for den offentlige forvaltning, der selv står for udvekslingen data og elektroniske dokumenter i den fælles digitale infrastruktur ligeledes skulle iagttage de forpligtelser, som følger af § 6, *stk. 1*, og *2*. I disse tilfælde vil organer inden for den offentlige forvaltning derfor være forpligtede til at implementere og anvende de standarder, der er defineret og udpeget af Erhvervsstyrelsen, *jf. § 3*. Ligeledes vil disse være omfattet af de nærmere reglerne, om serviceleverandørers anvendelse og implementering af den fælles digitale infrastruktur, som Erhvervsstyrelsen måtte fastsætte efter § 6, *stk. 2*.

Til § 5

Der er ikke efter gældende ret fastsat regler for virksomheders anvendelse af Nemhandel, herunder hvilke standarder de skal benytte, når de e-handler med myndigheder.

Virksomheders adgang til de tekniske løsninger i Nemhandel, er et aftaleforhold imellem den enkelte virksomhed og dennes serviceleverandør, samt imellem serviceleverandører og Erhvervsstyrelsen, enten i sidstnævntes egenskab af Peppol-myndighed eller som ansvarlig for Nemhandelsregisteret.

Det følger af den foreslåede § 5, at Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler for virksomheders anvendelse af den fælles digitale infrastruktur, herunder hvilke standarder, der skal benyttes, når de e-handler med organer inden for den offentlige forvaltning og udveksler finansielle data og andre former for elektronisk data med organer inden for den offentlige forvaltning i den fælles digitale infrastruktur

Med den foreslåede bestemmelse kan Erhvervsstyrelsen – sammen med de foreslåede bestemmelser i §§ 4, *stk. 2* og 6, *stk. 2*, fastsætte nogle fælles regler for anvendelse af den fælles digitale infrastruktur. Herudover foreslås det at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte særlige regler for virksomheders anvendelse af den fælles digitale infrastruktur. Dette kan f.eks. være krav til understøttelse af særlige formater, som myndigheder ikke har behov for at modtage, f.eks. dokumenter der lader organer inden for den offentlige forvaltning rekvirere data omfattet af de digitale rapporteringskrav.

Bestemmelsen indebærer ikke en bemyndigelse til at forpligte virksomheder til at anvende den fælles digitale infrastruktur. En sådan forpligtelse forventes i så fald at være reguleret i særlovgivningen.

UDKAST

Det følger af den foreslåede § 5, *stk. 2*, at forestår virksomheder selv udveksling af data og elektroniske dokumenter i den fælles digitale infrastruktur finder § 6 [tilsvarende anvendelse for disse](#).

Som følge heraf vil virksomheder, der selv står for udvekslingen data og elektroniske dokumenter i den fælles digitale infrastruktur ligeledes skulle iagttage de forpligtelser, som følger af § 6, *stk. 1*, og *2*. I disse tilfælde vil virksomheder derfor også være forpligtede til at implementere og anvende de standarder, der er defineret og udpeget af Erhvervsstyrelsen, jf. § 3, og vil ligeledes være omfattet af de nærmere reglerne, om serviceleverandørers anvendelse og implementering af den fælles digitale infrastruktur, som Erhvervsstyrelsen måtte fastsætte efter § 6, *stk. 2*.

Til § 6

I henhold til de gældende regler i lov om offentlige betalinger er det ikke muligt at regulere system- og it-serviceleverandørers tekniske implementering af den fælles infrastruktur. Dette betyder, at der i dag er risiko for, at der kan opstå leverandørafhængighed, hvilket vil sige, at man som virksomhed eller myndighed er låst til én serviceleverandør, hvorfor det kan være svært at skifte til en anden. Det er i dag ikke muligt at pålægge serviceleverandører, at de skal assistere deres kunder med leverandørskifte, eller pålægge serviceleverandører at håndtere logfiler og lignende dokumentation på vegne af deres brugere. Disse forhold er i nogen grad reguleret af anvendelsesbetingelserne for Nemhandelsregisteret, men dette er et rent aftaleretligt forhold, hvilket ikke vurderes at være holdbart for en national fælles digital transportinfrastruktur.

Det følger af den foreslåede § 6, *stk. 1*, at serviceleverandører, der forestår udvekslingen af data og elektroniske dokumenter i den fælles digitale infrastruktur, er forpligtede til at implementere og anvende de standarder, der er defineret og udpeget af Erhvervsstyrelsen, jf. § 3, samt fastsat i regler udstedt i medfør af § 3.

Den foreslåede bestemmelse har den virkning, at Erhvervsstyrelsen får bedre mulighed for at regulere serviceleverandørers anvendelse og implementering af infrastrukturen. Dette omhandler blandt andet korrekt anvendelse af standarder, i tilfælde hvor dette ikke kan sikres ved tekniske tiltag. Herunder at data afløftes korrekt og fuldstændigt fra modtagne dokumenter, og fremstilles retvisende for slutbrugeren.

Det følger af den foreslåede § 6, *stk. 2*, at Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler for serviceleverandørers anvendelse og implementering af den fælles digitale infrastruktur. Der kan herunder bl.a. fastsættes regler om,

UDKAST

at serviceleverandører skal opbevare data forsvarligt, samt at serviceleverandører er forpligtede til vederlagsfrit at overdrage data til en anden serviceleverandør, såfremt en af loven omfattet virksomhed eller myndighed ønsker at skifte serviceleverandør. Endvidere kan der fastsættes regler om, at serviceleverandører er forpligtede til at føre teknisk kontrol af udvekslingen af data og elektroniske dokumenter i den fælles digitale infrastruktur.

Med den foreslåede bestemmelse kan Erhvervsstyrelsen – sammen med de foreslåede bestemmelser i §§ 4, stk. 2 og 5, stk. 1, fastsætte nogle fælles regler for anvendelse af den fælles digitale infrastruktur.

Den foreslåede bestemmelse har den virkning, at Erhvervsstyrelsen får bemyndigelse til at fastsætte særlige regler om, hvilke oplysninger serviceleverandører skal gemme og hvor længe, hvilke de skal slette og hvor hurtigt, hvilket ansvar leverandøren har for at sikre, at de kan identificere de brugere de formidler data på vegne af, hvilke tiltag leverandøren er forpligtet til at foretage for at forhindre uretmæssig anvendelse, og lignende betingelser og forpligtelser for anvendelsen af den fælles digitale infrastruktur. De nærmere regler fastsættes ved bekendtgørelse.

Bestemmelsen bemyndiger Erhvervsstyrelsen til at forpligte serviceleverandører til at bistå deres kunder med leverandørskifte, samt hvilke data, identifikations-numre og lignende kunden har krav på at få udleveret eller overdraget til en ny leverandør. Sådanne krav har til formål at skabe et standardiseret sæt af mindstekrav, der gør det muligt for kunder at skifte leverandør uden uoverskuelige tab af data, og uden at skulle kontakte alle deres samhandelspartnere for at orientere dem om at de har fået et nyt identifikationsnummer i netværket.

I fraværet af en sådan bestemmelse vil hver overdragelse involvere en individuel forhandling imellem den gamle leverandør, den nye leverandør og den kunde der bliver overdraget. Dette skaber unødige omkostninger, vanskeliggør leverandørskifte, hvilket hæmmer konkurrencen i markedet, og øger risikoen for at data som leverandøren har pligt til at opbevare går tabt fordi begge leverandører tror det er den anden leverandørs ansvar at opbevare det.

Det forventes endelig, at bemyndigelsen endvidere vil blive benyttet til at fastsætte regler om, at man som kunde over for en serviceleverandør har ret til vederlagsfrit at få udleveret sin egen slutbrugerdata i et læsbart format.

Bestemmelsen giver Erhvervsstyrelsen mulighed for at pålægge serviceleverandøren en forpligtelse til at identificere hvilke parter de formidler data på vegne af, og foretage rimelige og praktiske tekniske tiltag

UDKAST

for at sikre imod misbrug af netværket. Disse forpligtelser kan indebære at leverandører ved mislighold pådrager sig et erstatningsansvar for deres slutbrugeres misbrug af netværket. Dette er en undtagelse fra det sædvanlige princip om at serviceleverandøren ikke er ansvarlig for deres brugeres adfærd i netværket (serviceleverandøren formidler blot deres data, og har intet ansvar for det kommercielle indhold).

Bestemmelsen giver Erhvervsstyrelsen mulighed for at pålægge serviceleverandøren en forpligtelse til at opbevare visse kundedata (f.eks. transaktionslogs over hvilke dokumenter der er blevet sendt og modtaget hvornår), og slette visse andre kundedata (f.eks. ikke at opbevare indholdet af de dokumenter leverandøren formidler). Mislighold af sådanne bestemmelser vil sædvanligvis være et erstatningsretligt forhold imellem serviceleverandøren og de(n) skadelidte part(er), men kan være et strafbart forhold (f.eks. hvis det indebærer destruktion af bevismateriale eller uretmæssig håndtering af persondata eller andre fortrolige oplysninger).

Til § 7

Der er i dag ikke fastsat regler om offentligt tilsyn med den fælles digitale infrastruktur. I praksis fører Erhvervsstyrelsen tilsyn med infrastrukturen, i det omfang det er nødvendigt for at vedligeholde og drifte infrastrukturen. Erhvervsstyrelsen har også i praksis fungeret som mediator for mindelig bilæggelse tvister imellem serviceleverandører.

Det følger af den foreslåede § 7, stk. 1, at Erhvervsstyrelsen fører tilsyn med overholdelsen af denne lov og regler udstedt i medfør heraf.

Efter den foreslåede bestemmelse vil Erhvervsstyrelsen få hjemmel til at føre tilsyn med overholdelse af loven og regler udstedt i medfør heraf. Erhvervsstyrelsen forventer at føre et reaktivt tilsyn, hvor Erhvervsstyrelsen vil basere sit tilsyn på henvendelser eller klager omhandlende mulige overtrædelser af loven eller bestemmelser fastsat i medfør heraf. Styrelsen vil kunne afvise åbenlyst grundløse klager eller henvendelser. Erhvervsstyrelsen vil efter det foreslåede ikke få til opgave at føre et aktivt tilsyn herunder at gennemføre kontrol på eget initiativ.

Erhvervsstyrelsen får efter denne bestemmelse alene til opgave at føre tilsyn med den tekniske implementering af infrastrukturen. Eventuelle tvister omhandlende det substantielle indhold af den information, der udveksles gennem den fælles digitale infrastruktur, vil være et inter partes anliggende mellem de berørte parter, som således ikke vedrører Erhvervsstyrelsen.

UDKAST

Det følger af den foreslåede § 7, stk. 2, at Erhvervsstyrelsen på anmodning kan forlange, at der fremsendes fornøden dokumentation for, at styrelsen kan tage stilling til, om loven og regler fastsat i medfør af loven er overholdt

Hvilken dokumentation som er fornøden vil afhænge af hvilken mulig overtrædelse der undersøges, men vil ofte omfatte logfiler, konfigurationsfiler, kopier af valideringsskabeloner, kopier af fejlmeddelelser, og lignende tekniske artifakter.

Det følger af den foreslåede § 7, stk. 3, at Erhvervsstyrelsen kan udstede påbud om at bringe forhold, der strider mod bestemmelser i denne lov eller mod regler fastsat i medfør heraf, i overensstemmelse med disse.

Erhvervsstyrelsen kan i den forbindelse efter omstændighederne angive en nærmere bestemt frist, inden for hvilken forholdet skal være bragt i overensstemmelse med loven eller regler fastsat i medfør heraf, samt en angivelse af, at såfremt forholdet ikke er bragt i overensstemmelse hermed inden den angivne frist, kan Erhvervsstyrelsen politianmelde forholdet i henhold til den foreslåede § 10.

Til § 8

Adgangen til Nemhandel infrastrukturen er i gældende ret et aftaleforhold mellem Erhvervsstyrelsen og den enkelte bruger. Som en del af de betingelser brugeren tilslutter sig ved adgang til Nemhandelsregisteret accepterer brugeren, at Erhvervsstyrelsen kan gøre fornødne tekniske og administrative tiltag til at beskytte netværket, op til og inklusive at udelukke brugeren fra adgang til netværkets centrale komponenter. Lovforslaget ændrer dermed ikke vilkårene for anvendelse af den fælles digitale infrastruktur. Lovforslaget flytter alene anvendelsesbetingelserne fra at være et aftaleretligt forhold til at være et forvaltningsretligt forhold.

Overtrædelse af betingelserne for anvendelse af Nemhandel er i gældende ret sanktioneret ved udelukkelse fra netværket og andre tekniske indgreb i brugerens anvendelse af infrastrukturen, som beskrevet i bemærkningerne til § 8.

Det følger af den foreslåede § 8, stk. 1, at hvis der er begrundet formodning om, at der er sket eller vil ske misbrug af den fælles digitale infrastruktur, kan Erhvervsstyrelsen med øjeblikkelig virkning foretage de nødvendige og forholdsmæssige tekniske indgreb til skadesbegrænsning og forebyggelse af misbruget.

Endvidere foreslås det i § 8, stk. 2, at Erhvervsstyrelsen kan for at afværge skade, misbrug eller lignende herunder træffe afgørelse om i en nærmere

UDKAST

fastsat periode at fratage en virksomhed, en serviceleverandør eller organ inden for den offentlige forvaltning, adgangen til brug af den fælles digitale infrastruktur.

Disse tekniske indgreb kan inkludere at spærre brugeres adgang til hele eller dele af infrastrukturen.

Misbrug af infrastrukturen kan f.eks. være, at sende indhold af chikanøs, bedragerisk eller på anden måde uhæderlig karakter, at afsende ukorrekte forsendelser i et sådant omfang at den resulterende fejlsøgning er til væsentlig gene for modtagerne, at forsøge at tilegne sig andres forsendelser ved at registrere sig med et endepunktsnavn, der kan mistolkes som tilhørende en anden bruger eller med et endepunkts-ID, som man ikke har adgang til, uberettiget at udgive sig for en myndighed ved at registrere sig med et endepunktsnummer reserveret til myndighedsbrug, at udbrede skadelig software igennem infrastrukturen, at anvende infrastrukturen på en utilsigtet måde, der sætter infrastrukturens stabilitet eller integritet i fare (f.eks. denial-of-service angreb), efter gentagne henvendelser fra Erhvervsstyrelsen fortsat at anvende infrastrukturen på en måde, der er til uberettiget gene for andre brugere (f.eks. ved at unnlade obligatoriske integritetsvalideringer af forsendelser, som skaber unødigt behov for fejlsøgning hos modtager).

Erhvervsstyrelsens indgreb efter lovforslagets § 8 skal være nødvendige og forholdsmæssige, hvormed skal forstås at indgrebets negative påvirkning skal stå i et rimeligt forhold til den skade, der med rimelighed vil kunne formodes at blive forvoldt, hvis indgrebet ikke blev foretaget.

Formålet med de i § 8 hjemlede tiltag er at bringe misbruget til ophør og fremadrettet beskytte infrastrukturen og dens brugere imod skade, ikke at straffe brugeren for misbruget. Der er således ikke i § 8 hjemmel til at Erhvervsstyrelsen foretager indgreb overfor parter, der allerede har ophørt misbrug, medmindre der er væsentlig grund til at formode, at misbruget vil blive genoptaget. Sådanne straffebestemmelser findes i § 10.

Til § 9

Gældende ret regulerer ikke pligter og rettigheder for andre end myndigheder, hvorfor der ikke i dag er fastsat regler om adgang til at udstede afgørelser og ret til at klage herover.

Med lovforslaget foreslås pligter over for virksomheder og serviceleverandører, der anvender den fælles digitale infrastruktur. Det

UDKAST

foreslås derfor, at Erhvervsstyrelsen efter § 7 kan træffe afgørelse om anmodning af oplysninger og om påbud om at bringe konstaterede overtrædelser til ophør. Endvidere foreslås det med forslaget til bestemmelsen i § 8, at Erhvervsstyrelsen for at forhindre misbrug er berettiget til at træffe afgørelse om at foretage proportionale tekniske indgreb over for den, der misbruger den fælles digitale infrastruktur.

Det følger på den baggrund af den foreslåede § 9, at klage over Erhvervsstyrelsens afgørelser efter denne lov eller regler fastsat i medfør heraf kan alene påklages til højere administrativ myndighed for så vidt angår retlige spørgsmål.

En konsekvens af den foreslåede bestemmelse er, at i det omfang, en afgørelse efter loven eller regler fastsat i medfør af loven beror på skønsudøvelse, er der ikke adgang til prøvelse af denne skønsudøvelse. Klageinstansen kan således alene foretage en prøvelse af spørgsmål i det omfang, efterprøvelsen alene beror på fortolkning af retsregler og forvaltningsretlige principper.

Til § 10

Der er ikke i gældende ret fastsat strafferetlige sanktioner for overtrædelser af lovgivningen.

Det følger af den foreslåede § 10, stk. 1, nr. 1, at medmindre strengere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der overtræder §§ 4, stk. 1.

Efter lovforslagets § 4, stk. 1, skal organer inden for den offentlige forvaltning ved udveksling af elektroniske dokumenter og e-handel anvende den fælles digitale infrastruktur, hvis den konkrete anvendelse understøttes af infrastrukturen.

En overtrædelse af den foreslåede § 4, stk. 1, vil bestå i manglende anvendelse af den fælles digitale infrastruktur ved udveksling af elektroniske dokumenter og e-handel i tilfælde, hvor den konkrete anvendelse understøttes af infrastrukturen. Der kan f.eks. være tale om et offentligretligt organ, der nægter at modtage elektroniske fakturaer, eller afviser at realitetsbehandle teknisk gyldige fakturaer, fordi de stiller syntakskrav som går ud over standarden.

Det vil alene være organer inden for den offentlige forvaltning, som defineret i lovforslagets § 2, nr. 3, der vil kunne straffes efter bestemmelsen. Ligeledes begrænses strafansvaret til tilfældet, hvor der vil være tale om forsætligt adfærd eller grov uagtsomhed.

UDKAST

Det følger af den foreslåede § 10, stk. 1, nr. 2, at medmindre strengere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den overtræder § 4, stk. 4, og § 5, stk. 2.

Det følger af den foreslåede § 10, stk. 1, nr. 3, at medmindre strengere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, undlader at overholde sin forpligtelse efter § 6, stk. 1, til at implementere og anvende de standarder, der er defineret og udpeget af Erhvervsstyrelsen, jf. § 3.

Efter lovforslagets § 6, stk. 1, vil serviceleverandører være forpligtede til at implementere og anvende de standarder, der er defineret og udpeget af Erhvervsstyrelsen, jf. § 3. Manglende implementering og anvendelse vil kunne bestå i manglende implementering af syntaksvalidering, der medfører at ugyldige dokumenter sendes igennem infrastrukturen, til gene for de modtagere der skal bruge tid på at identificere fejlen; ukorrekt indlæsning af dokumenter, som forholder modtageren nødvendig og obligatorisk information; manglende understøttelse af obligatoriske felter, f.eks. obligatoriske modtager-ID typer; og tilsvarende alvorlige brud på korrekt anvendelse af infrastrukturen.

Det er alene serviceleverandører, som defineret i lovforslagets § 2, nr. 4, der vil være forpligtet til at implementere og anvende disse standarder, hvorfor disse også vil være ansvarssubjekt efter den foreslåede § 10, stk. 1, nr. 2. Ligeledes begrænses strafansvaret til tilfældet, hvor der vil være tale om forsætligt adfærd eller grov uagtsomhed.

Det følger af den foreslåede § 10, stk. 1, nr. 4, at medmindre strengere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den underlader at fremsende fornøden dokumentation, som påkrævet efter, § 7, stk. 2.

Hvis organer inden for den offentlige forvaltning, virksomheder eller serviceleverandører efter anmodning fra Erhvervsstyrelsen undlader at fremsende fornøden dokumentation for, at styrelsen kan tage stilling til, om loven og regler fastsat i medfør af loven er overholdt, straffes med bøde.

Det følger af den foreslåede § 10, stk. 2, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Det følger af den foreslåede § 10, stk. 3, at i forskrifter, der udstedes i medfør af denne lov, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

UDKAST

Det vil være op til domstolene at fastsætte et passende strafniveau. I valget af en passende sanktion bør der dog inddrages hensyn til hvor stor eventuel skadevirkning, overtrædelsen har forvoldt eller har tilsigtet at forvolde, om overtrædelsen er sket med henblik på at skade den fælles offentlige infrastruktur eller at omgå tekniske krav og standarder mv.

Det antages, at overtrædelser, der måtte have uberettiget berigelse til sigte, vil kunne henføres under straffelovens bestemmelser om fx databedrageri. I det omfang, dette ikke måtte være muligt, vil der ved straf efter denne bestemmelse også kunne inddrages hensyn hertil, herunder hvor stor en uberettiget berigelse, der er tilsigtet opnåelse.

Til § 11

Det følger af den foreslåede § 11, stk. 1, at loven træder i kraft den 1. januar 2024.

Den foreslåede ikrafttrædelse er fastsat med henblik på at imødekomme pligten i bekendtgørelse nr. 98 af 26. januar 2023 om anmeldelse og registrering af digitale standard bogføringssystemer, der medfører, at bogføringssystemsudbydere skal have anmeldt deres systemer til registrering hos Erhvervsstyrelsen, når de opfylder en række krav, herunder e-fakturering i den fælles digitale infrastruktur. Udbyderne skal i løbet af 2024 tilbyde e-fakturering til deres virksomhedskunder, hvorfor lovforslaget om den fælles digitale infrastruktur foreslås trådt i kraft 1. januar 2024. Dette vil gøre lovgrundlaget mere klart og tilgængeligt for systemudbydere og virksomhederne, når de skal tilvælge e-fakturering.

Til § 12

Det foreslås i § 12, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Bestemmelsen vedrører lovens territoriale gyldighedsområde og indebærer, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland. Øvrig regulering på området gælder ligeledes ikke for Færøerne og Grønland.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at juridiske enheder, der tilgår netværket fra Færøerne eller Grønland, vil være at betragte som udenlandske aktører, og omfattet i det omfang og af de forpligtelser, som ville påhvile tilsvarende udenlandske aktører.